

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **K. B.,** zast. Mgr. Alexandrou Juráčkovou, advokátkou, se sídlem Jungmannova 23/11, Praha 1, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál,** se sídlem Strojnická 27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2017, č. j. PPR-26603-3/ČJ-2017-990450, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 3 A 173/2017 – 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy ze dne 7. 8. 2017, č. j. KRPA-230561-4/ČJ-2017-0011IY, kterým byly podle § 57 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), zajištěny zbrojní průkaz a zbraně žalobce.

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobu.

[3] Městský soud v Praze napadeným usnesením řízení zastavil a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce totiž ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal, že nenastaly důvody pro vydání rozhodnutí žalovaného, neboť nespáchal některý z trestných činů taxativně stanovených v § 22 odst. 1 písm. a) až d) zákona o zbraních. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že bylo rozhodnuto o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že důvody pro zajištění zbrojního průkazu a zbraní nastaly. Vyjádřil přesvědčení, že jím vydané rozhodnutí je v souladu se zákonem o zbraních a dalšími předpisy, které na oblast zbraní a střeliva dopadají.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátkou. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[7] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že stěžejním důvodem pro vydání kasační stížností napadeného usnesení o zastavení řízení bylo nezaplacení soudního poplatku stěžovatelem. Stěžovatel však tuto skutečnost v kasační stížnosti žádným způsobem nezpochybňuje a jeho námitky se týkají pouze věci samotné. Nejvyšší správní soud se tudíž ani nemohl zabývat stěžejním důvodem, pro který krajský soud řízení zastavil.

[8] Jak již totiž bylo uvedeno výše, Nejvyšší správní soud je podle § 109 odst. 3 a 4 vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti. Napadené rozhodnutí krajského soudu proto přezkoumává pouze v rozsahu námitek uplatněných v kasační stížnosti, nejsou-li dány důvody pro jeho přezkum ex offo z důvodů uvedených v § 109 odst. 4 s. ř. s. (tj. především zmatečnost řízení, existence vady, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, nepřezkoumatelnost kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu, nicotnost rozhodnutí správního orgánu). Žádný z těchto důvodů pro přezkum usnesení městského soudu z úřední povinnosti však Nejvyšší správní soud neshledal.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost stěžovatele je nedůvodná. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval námitkami stěžovatele mířícími do věci samé, jelikož tyto námitky nemohou nic změnit na správnosti závěru městského soudu o nezaplacení soudního poplatku stěžovatelem a zákonnosti usnesení, kterým bylo řízení před městským soudem z tohoto důvodu zastaveno. V rozsudku ze dne 9. 6. 2016, č. j. 9 Azs 84/2016 - 22, Nejvyšší správní soud ostatně judikoval, že není povinen vypořádat se s každou jednotlivou námitkou danou v kasační stížnosti, pokud rozhodnutí krajského soudu obstojí i pouze na důvodech, které stěžovatel v kasační stížnosti nenapadá (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Pouze pro úplnost a nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že z obsahu spisu městského spisu je zřejmé, že stěžovatel vskutku soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

[12] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu